

De Regionale Udviklingsråd, der har indsamlet og bearbejdet kommunale og amtskommunale redegørelser, samt på baggrund af statistiske indberetninger og økonomiske nøgletal – at påvise landsdækkende udviklingstendenser, som følge af finansieringsreformen.

I alle amter er der nedsat Regionale Udviklingsråd med den forudsatte sammensætning af repræsentanter fra kommunerne i amtet, amtskommunen og brugerorganisationer på området. Alle Regionale Udviklingsråd har afgivet deres redegørelse til Socialministeriet den 1. maj 2004.

Som en del af overvågningen har kommuner og amtskommuner indberettet kvartalsvise oplysninger til et centralt informations- og analyse-system om udviklingen i de enkelte sociale tilbud.

Det første år med grundtaksten var præget af implementering og indkøring af et fælles administrations- og visitationsgrundlag, som grundlag for dialog mellem kommunerne og amtet. I grundtakstreformens andet år er denne proces ikke overstået.

Udviklingsrådenes redegørelser giver anledning til at konstatere følgende udviklingstender i 2003:

Der er generelt ikke sket markante eller signifikante ændringer i antallet eller typer af tilbud og foranstaltninger efter serviceloven. Der er således generelt og overordnet tale om et uændret aktivitetsniveau.

Børn- og ungeområdet viser en tendens til øget brug af forebyggende foranstaltninger i borgerens nærmiljø.

Det helt overordnede billede er, at der kun i begrænset omfang er ændret i opgavefordelingen mellem amtskommuner og kommuner. Kommunerne har i lighed med 2002 kun i begrænset omfang hjemtaget borgere – og i en del af de tilfælde, hvor de har hjemtaget borgere, har det ikke været som konsekvens af finansieringsreformen. I flere redegørelser vurderes det, at der på sigt kan ske en større glidning i opgavevaretagelsen. Samtidig er der en tendens til at kommunerne begynder at udvikle nye tilbud, selvom det endnu kun er sket i begrænset grad.

Kommunerne oplever, at sagsgangen er blevet tungere, og at den ændrede visitationsprocedure har medført flere arbejdsopgaver. Der er gengivet fra flere kommuner, at sagsbehandlingstiden er blevet forlænget. Ikke alle amter er enige i dette. Blandt de, der er enige, forklares den forlængede sagsbehandlingstid i nogen

grad med, at kommunerne ikke leverer fyldestgørende materiale, og amtet derfor må bruge tid på at indhente supplerende oplysninger.

Generelt oplever amterne, at kvaliteten i visitationssagerne er blevet meget bedre. Kommunerne er mere delte i deres opfattelse af udviklingen af sagsbehandlingskvaliteten.

En del kommuner mener, at kvaliteten er uændret, lidt færre, at den er forbedret, mens der er nogle få, der oplever, at den er blevet dårligere.

Der er stadig gråzoneområder, således at der kan opstå uenighed om, hvem der har finansieringsforpligtigelsen.

Det nævnes i flere redegørelser, at der i forbindelse med visiteringen fokuseres mere på økonomien end tidligere. Dette har bl.a. medført, at flere kommuner i langt højere grad tænker i alternative løsningsmuligheder end tidligere. Dette gælder dog ikke i alle amter.

Udviklingsrådene konstaterer, at der er indgået generelle aftaler, praksisaftaler, fastsat fælles retningslinier eller tilsvarende for samarbejdet mellem kommuner og amtskommune om amtskommunal medfinansiering af kommunale opgaveløsninger. Samarbejdet på medfinansieringsområdet fungerer overvejende tilfredsstillende, og amtskommunerne medfinansierer langt størstedelen af de samlede kommunale ansøgninger om medfinansiering.

Vurderingen af udviklingen i samarbejdet mellem amter og kommuner er forskellig. En del kommuner mener at samarbejdet er blevet bedre, at dokumentationen er blevet styrket og at amtet generelt inddrages tidligere. Dette er sket selvom de fleste redegørelser peger på, at administrationen er blevet mere bureaukratisk. Andre kommuner mener dog at den tungere administration gør samarbejdet mere problematisk og at der er blevet et øget fokus på økonomi i administrationen.

Der peges også på, at der i sager på voksenområdet stadig er uklarheder om opgavevaretagelsen. Flere redegørelser peger på, at grundtakstfinansieringen stadig medfører stigende sagsbehandlingstider, selvom der ikke mere er overgangssager og sagsbehandlingsrutinerne er bedre på plads.

Der kan ikke udledes noget overordnet om anvendelsen af private tilbud.

Redegørelserne viser, at Udviklingsrådene har inddraget en lang række problemstillinger i drøftelserne om grundtakstreformen. Der er iværksat en række konkrete projekter og analy-